

① DEFINICE STYLU

styl - způsob vyjádření, umění vyjádřit totéž různým způsobem (tz. stylizace)

styl v jazykovědě: roz. verbálního komunikátu, jeho ~~styl~~ smysl a způsob jeho uchopení, charakter hotového komunikátu, stylotvorný proces jeho tvorby

způsob výběru jazykových prostředků a jejich využití a uspořádání v jazykové funkci podmiňováno jazykovou variantou zvolenou k řešení určitého komunikačního úkolu v určité komunikační situaci

výsledek působení stylotvorných faktorů a stylotvorných norem

komunikát - základní jednotka sdělování vůbec (přesahuje oblast jazykových)

- jazykový produkt komunikace:
  - promluva - volný, možno použít pro měšeré přehledné projevy
  - diskurs - dialog / synonymum diskuse / označení vybraného typu pro projev (e.g. vědecký)
  - text - ~~spis~~ synonymum k jazykovému projevu a (verbálnímu) komunikátu
  - (slovo - etka - text ~ pojmenování - vyjádření - komunikát)

vztah jazyk - projev - styl

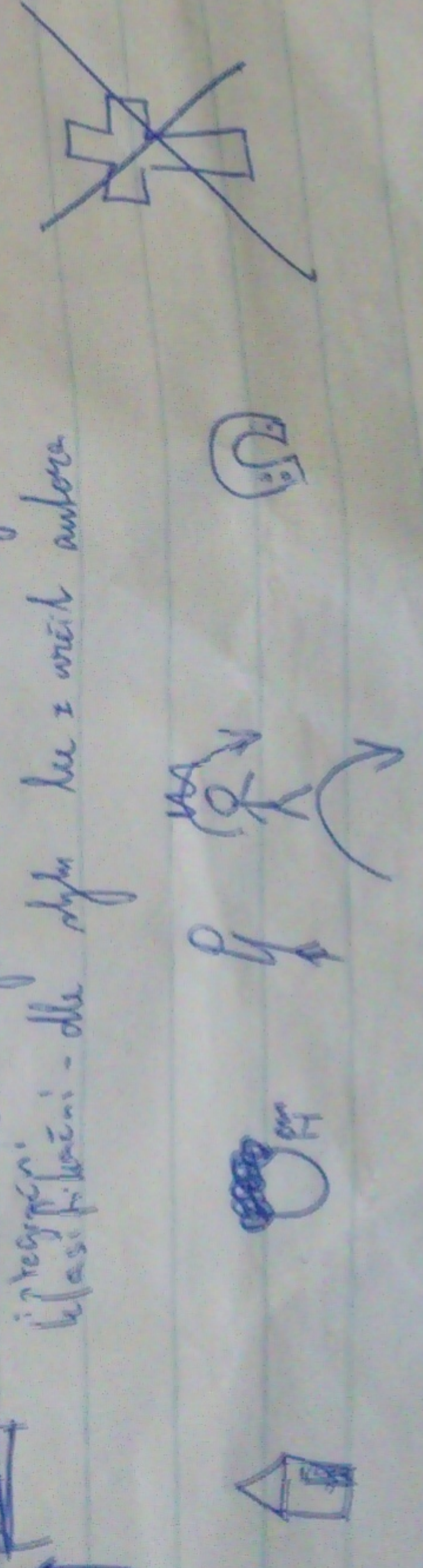
(i) styl = vlastnost jazykového projevu; then styl = říčí not styl jazyka

styl inherentní vlastnosti jazykových prostředků

stylém - jazykové prostředky nesoucí stylovou hodnotu

role diferenciace - jednoduchá komunikace se lidí

klasifikace - dle stylu lze určit autora

② STRATIFIKACE STYLISTIKY

stylistika - jazykovedná disciplína študujúci styl (sloh)

na základe analýzy jednotlivých textů zobecňuje zákonitosti stylovace jazykových prô-
vinnání stylistiky nejednotné. Část teorie textu => z lingv. disciplína

dílčí: disciplína teorie textu (tj. textové lingv.)

dle ŠS textová lingv. a stylistika komplementární

(Teorie řeči - podobně systematické lingvistiky, režijní a produkty jazykové komunikace ~~ne~~ ~~praktické~~
v jazykových i mimojazykových determinacích n. faktorié situacích a pragmatických.)

Systemové lingvistiky studuje jazykový systém jako množinu vzájemně a jejich vztahy)

čas a obsah, sfera, interdisciplinárnost

stylistika jazykovedná (lingvostylistika) x literárněvědná

jazykovedná: deskripce stylu a studium jeho úlohy

analýza projevů z hlediska jejich komparace a stylovace
texty umělecké i nemělké

Literárněvědná: zaměřena na studium uměleckých děl a jejich prostředků

poetika - nauka o způsobě uměleckého díla

rétorika - tj. stabilová lingvostylistika

stylistika - vědecká a relevantní vědecká prostředků, jejich využití v program, poetika - vol. free)

stylistika teoretická x praktická

teoretická: z ply horn,

praktická: orientována na evaluacní úvahy a stylovace běžných a vědeckých projevů

stylovace - tvorba účelových procesů při tvorbě komunikátu

→ výrazové stylistika, soubor výjadrovacích prostředků všech jazykových rovin

paradigmatika x syntagmatika stylistiky

→ principy využití výjadrovacích prostředků všech jazykových rovin v tvorbě projevů

→ studování vztahů, fází a vlnenosti jazykových projevů v projevích z určitého období

synchrónní x diachronní stylistika (historické zanedbávání)

→ vývoj stylů, stylových ústev a typů

③ KLASIFIKACE STYLŮ - RŮZNÉ ZPŮSOBY A KRITÉRIA

plurální styls (obvykle) synonymní postředím jazyka, rozmanitostí kombinací k a s oba

singleární - styls výrazně jedinečný pro pojedná (vyjímání obzvy)

ind. individuální (autorský) - roztřísnění zprávy pojedná k obě autorů

unifikace / vedlejší styls / mluva

dobry / generaci

objektivní / normované - přejímá rovněž se jako postředím k u přímé existenci se autorské

↳ funkční

řecné x estetický, občasné vzájemně pojedná x satirický, i-hmání pojedná

liberé vysoké, střední, nízké

styls: vstava - postředím dvojnásobně pro oba reflexe občas

styls: typ - objektivní zokologičtí zprávy v jazyce nřl občas

de dominantního OSE, zejména tře (= funkční styls)

empírní - zjedlnění se vřadit jedné f-u

empírní - zjedlnění se vřadit dvou (se vřadit) f-u (zaj nřl občasné učebni)

občasné OSE (se vřadit)

na styls přehled o klerární (se vřadit)

de stabilitě se nřl jazyka (občasné a mluva)

stabilní styls je synonymní jazykový postředím

je prout jak integraci, tak diferenciaci (k a přejímá rovněž autorské i klerární / autorské)

podle stejné tře a s oba se konstantně styls stabilní

② FUNKČNÍ STYL

funkce: řízení, popis, objasnění, ...
účel, kterému je určen
ať, který je určen

ře. jazyka: prostředek
výslovná
formulace

Hlavní - funkce: jazyk x styl (příležitost, věk)

ře. jazyk - ře. jazyk, langue, ...
ře. styl - ře. jazyk, parole, ...

ře. sloh: způsob a pravidla

ře. jazyk a ře. hovorový (konverzace)
právní (věcný)

slobové druhy: naučící, řečnický, vědecký,
společenský (konverzace) a umělecký

vědecký
báňský

ře. styl: hovorový, odborný, publicistický, umělecký

3. roň styl: žánr, sloh, výtvarný, postavy

ře. styl a ře. praktické oděvní (opráva)

obecné poučení (populární)

vzdělání (věcný)

odborné poučení (výklad, doborozná)

právní

žánr, sloh, jazyk, sloh, výtvarný, postavy

1. SS na ře. styl: prostředkování, odborný, administrativní, publicistický, rétorický, umělecký, literární

• dynamika: současná, věcná, odborná, ...

• jako kritérium: účel, ...

• styl: ...

• styl: ...

Funkční styl: ...

je: objektivní, interindividuální, ...

(Dle ...)

styl: ...

styl: ...

styl: ...

⑤ OBECNÉ UTMĚZENÍ STYLICKÉ NORMY

- komunikační norma - norma účinnosti jazyka, závislá na situacích faktorů, ale ESE (autoři)
- pravidla, podle nichž volíme komunikační prostředky adekvátní situaci; více jazykové normy: autor je prostrádku; který společenství má jiné zájmy; to, co se považuje stylově normou - pravidla pro vyjádření jazyka při určité situaci
- dehustivní stylistické modely (e.g. spisovatel v odborném a astr. zřetl.)

⑥ STYLOVÉ FAKTORY

- veselí slovnost a slovy, které usměrní zřetl pro prostrádku
- OSE: plynou z toho, čím je autor oblépen, což jeho projev podmíní, usměrní, deprezuje
- vyjádření komunikačním aktem je komunikační úspěšnost
- bron OSE a SSE existují: faktory formální: komunikační situace, komunikační faktory jsou všechny slovy, které jsou určitém oborově konkrétní kontext (konkrétní politický, ekonomický, kulturní), jsou modifikovány SE

OSE: kód komunikační - verbální či neverbální; verb.: mluvnost x psanost v normě a všech formách

1. zvláštní: face komunikační - vztahy osobní (estetický x odborní); direktivní, operativní, persvazivní

2. roz: komunikační - souladnost - serióznost; aktivní (efektivnost, modifikovat)

3. téma a jeho uchopení (na hraně a SSE)

4. místo a čas komunikace

5. míra připravenosti (spontánnost)

SSE; autorův vztah k věci, na osobnost všech autorů

• odlišní: lóže komunikace, znalost tématu a oborů, kulturní rozdíly, vztahy autorů - zkušenost, emotivnost, osobní prostrádku; brat. Různé - politický, věd.; patří k subtextu

• subj.: slovy x slovy, ale věta...

• jak komunikační není ochotna jin charakterem prostrádku je, a cíle je komunikační, ale: abstrak

STYLOVÉ ÚTVARY

- konkrétní realizace abstraktních stylistických modelů
- kolektivní slovy projevů přitomně pro určitý zřetl. obor
- jeden sloh. útvar se může vyvíjet v několik formátů zřetl. oborů
- zahr - na úrovni stylistických typů může patřit do jakéhokoli oboru komunikace

(1) (pondělka x román)

① KOMPOZICE TEXTU Z HLEDISKA STYLIZIKY

kompozice - celkové zvládnutí textu

vyžití dělení textu je přívalem do ~~textu~~ uspořádání celku ~~zpracování~~ vnitřním uspořádáním

(dispozice - kompozice má konkrétní úroveň!)

HORIZONTÁLNÍ ČLENĚNÍ

- lineární; úvodní - střední - závěrečná část; Epitety, odstavce; sloh, více

• (přechodová věta, střed, střední věta, do slova)

• vlastní formace - odn. slovy

- členění (na odstavce) napomáhá ~~členění~~ ^{členění} ~~části~~ ^{části}

- odstavce by měl být menšími; návratnost má být

• měly by být předob

• odstavce by měl být menšími; návratnost má být

• rozdělují informace do jednotlivých úprav

VERTIKÁLNÍ ČLENĚNÍ

- hierarchie informací a jejího významu; více přechodů (interakce)

- odlišení podstatného od doplňujícího (epizoda)

KOHEZE (HC)

- rytmové opakování (vzrostl jednotu a rozmanitost) rytmus - bobtnání - větrání celku

KOHERENCE (VČ)

- jednotu struktury a směřování návratnost jednotlivých slov

- odstavce v textu (!)

části textu

komplex

komplex

komplex

komplex

komplex

komplex

komplex

komplex

komplex

komplex

komplex

komplex

komplex

komplex

komplex

komplex

komplex

② SLOHOVÉ POSTUPY

- zobecnění linie vyprávění v rozvíjení a jazykové

- autor volí rozvoj a pojetí podstatných informací => rozvíjení se pro jazyk model vyjádření vztahů

- uspořádání, vyprávění, popis, vyhlášení (úvod)

- makrokompozice - povaha sloh. úprav; práce s textem, architektura textu

- mikrokompozice - samostatnost mezi jednotlivými ročníky textu, teplota textu

INFORMAČNÍ SLOHOVÝ POSTUP

- ~~stato~~ konstatuje aktuálně popíše fakta
- má méně nevyjádřenost textové souvislosti vyjádřit
- administrativní, prakticky odborný text, kratší záhy publicistické, stručná anketa, komunikační povídačky

MODIFIKACE: kontextový - zpravidla stručný
nekontextový - telegram, SMS, plátek

VYPRÁVĚČÍ

- směřuje k vyprávění procesu, za kterého se něco děje, něco vzniká
- o jedinečné události, projev koherentní, souvislý, často subjektivní
- běžná komunikace, publicistika, s dalšími záhy literatury

MODIFIKACE: běžně vyprávění - de facto zprávkami, sdělovacími komunikací

umělecké vyprávění - programová kompozice, různí dějové linie

- méně rovnováha a populární mluvením, sdělení publi

- k učení, o kteréz modifikace se jedná, nestaví rovnost - protože analyticky a objektivně

POPISNÝ

- má méně koherenci, ale větší subjektivnost než u ISP

- hodně modifikací, ale jenho stylu

- nadčasovost, 3. os. přezenta, hodně subjekt a obj.

MODIFIKACE: protý - definice, márný zprávkovo SP, běžná komunikace

v beletrii - programový

umělecký - literární - román, subjektivní dějová

charakteristika - popis charakteristik typu objektivní, ležícího slovesa, angličtina, nepřímá

způsob - vyprávění všech možných objektivní - proso, administrativní

vedlejší - rozřazení objektivní do vztahu s vyprávěním jazykem objektivně

statický x dynamický

děj - programového pohybu, programové sdělení

VÝKLADOVÝ (výklad vědecký x odborný x populární)

- zachycení vnitřní souvislosti sdělovacích faktů

- odborní texty, anal. publi, adm

MODIFIKACE: induktivní - analýza faktů a jejich postupné rozebírání; rozsdělující, rozbor -> závěr

deduktivní - dohledání, specifické definice či důležitá konstatování; uzavřenost

UVÁDOVÝ - subjektivní výkladový

- anal. publi, eseje, vede standard x rájímání postojů

umělecké: odborné skříně

umělecké - subjektivní úroveň

④ INTERTEXTOVOST A STYL

komunitaty nejice autonornni - kontinuálni - rtrice na repku, komunitat na jiné komun. úř.

réice - Apollina - analyze a argumentace - alabucant - mírná a hypotika

- míře le mlč. karta jednoho autora (R°)

• mezi komunitami dělení a mírným vztahem - přenosy positi - typický autor, v tace

(abne - normativní normativní na jiné) karta reproduku jin nřky štěst, rozvířn)

intertextovost - vzájemní vztahy mezi komunitami

- návaznosti/konexe - po-levicovní, papírni, autor knih' protokolu

nonautonomní komunita → pre-text

kontakta - skla - sdělaj na literaturu

kykvice x co se bere jako obnos emlost

mezi textová návaznost na téma a smysl, články na titulku (či naposled)

leidy komunitat' mohu být potencionálním pre-textem po další komunitat'

metateoty ~

⑤ STYL CHARAKTERISTIKA VÝRAZOVÝCH PROSTŘEDKŮ - PŘÍZNAKY STYLOVÁ HODNOTA

příznak - distinkční rys s určitým významem (má-li typ je příznakový, nemá-li typ není)

bezpříznakový prostředek - trčivostový, stylově-dobové - lokálně neobavový, neexpresivní

bezpříznakovost a příznakovost komplementární a vzájemně proměnné

variansty x konkurenty

STALA A KONTEXTOVÁ STYLOVÁ HODNOTA

styl hodnota nadřazena styl příznaku

jednotlivé styl příznaky utvářejí abstraktní styl hodnotu

styl hodnota spojena s konkrétním uplatněním v komunikační situaci

stabilita SH - adherentní či inherentní

kontextová SH - aktualizace významu

expresivnost - vyjádření abstraktního, hodnotního a volného vztahu a označování skutečnosti

- konkrétní typ

nočnínost - opad expresivnosti

gnomičnost - skvělost

adherentní - realizující se jen v abstr

inherentní - uspokojivý systém, neodstětelně typický s významem určitého významu

kolokv. m. s - konkrétní typ. praktické